

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: J. Š.
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6,

proti
žalovanému: Městský úřad Sokolov,
sídlem Rokycanova 1929, 356 01 Sokolov,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí ve věci
žádosti žalobce o informace týkající se nakládání s obecním majetkem v roce 2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 19. 12. 2020 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.,

o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*informační zákon*“), týkající se nakládání s obecním majetkem v roce 2020. Tato žádost byla žalovanému doručena dne 21. 12. 2020. Dne 4. 1. 2021 bylo žalobci doručeno oznámení žalovaného o výši úhrady za poskytnutí informací, proti čemuž žalobce podal dne 8. 1. 2021 stížnost podle § 16a odst. 1 *informačního zákona*.

2. Žalobou datovanou dne 8. 2. 2021 a došlou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „*soud*“) dne 18. 2. 2021 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému vyřídit žalobcovu žádost o informace ze dne 19. 12. 2020 a zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

II.

Žaloba

3. Žalobce v úvodu své žaloby shrnul průběh řízení do podání žaloby. Uvedl, že podle § 16a odst. 5 a 8 *informačního zákona* měla být stížnost žalovaným předložena nadřízenému orgánu nejpozději dne 15. 1. 2021, protože stížnost byla podána dne 8. 1. 2021, a vyřízena měla být tedy nejpozději dne 1. 2. 2021, protože na vyřízení stížnosti má nadřízený orgán maximálně 15 dnů. Zákonodárce stanovením těchto krátkých lhůt zdůrazňuje nezbytnost rychlého vyřízení žádosti o informace s ohledem na to, že informace plynutím času ztrácí na své hodnotě, zejména může-li ovlivnit politickou soutěž jako v tomto případě. Žalobce proto zastával názor, že v řízení o jeho žádosti o informace dochází k nečinnosti, protože jeho stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) *informačního zákona* nebyla v zákonné lhůtě vyřízena. Žalobce se však domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, tj. povinného subjektu, nikoli proti nečinnosti nadřízeného orgánu, který by měl o podané stížnosti rozhodnout. Odkázal přitom na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména na rozsudek ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012 – 14. Byť tedy dochází na prvním místě k nečinnosti nadřízeného orgánu při vyřizování stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. d) *informačního zákona*, z uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správným procesním postupem žadatele o informace je podání žaloby na ochranu proti nečinnosti povinného subjektu. Žalobce uzavřel, že dle jeho názoru je žaloba přípustná, protože před jejím podáním podal bezvýsledně stížnost podle § 16a *informačního zákona*, ale přesto dosud nebyla jeho žádost ani stížnost vyřízena.
4. Zároveň žalobce a jeho advokát vyjádřili nesouhlas s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšším správním soudem prostřednictvím webu Nejvyššího správního soudu a nesouhlas žalobce a jeho advokáta se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí krajského soudu ve věci na webu Nejvyššího správního soudu a dále se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci na webu Nejvyššího správního soudu.
5. Závěrem žalobce navrhl, aby soud žalovanému rozsudkem uložil povinnost do 15 dnů od právní moci rozsudku vyřídit žádost žalobce o informace ze dne 19. 12. 2020 a uložil mu povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření ze dne 6. 4. 2021 předně upozornil, že dle jeho názoru s ohledem na informace, o které žalobce požádal, není povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 *zákonu o svobodném přístupu k informacím* Městský úřad Sokolov, nýbrž město Sokolov. Žalobce totiž požádal o seznam převodů obecního majetku a informaci, zda o těchto

převodech rozhodla Rada města Sokolova či Zastupitelstvo města Sokolova, zda byly záměry o těchto dispozicích zveřejněny na úřední desce a jak byla stanovena cena převáděného majetku. Rozhodování o těchto jednáních a úkonech náleží do působnosti města Sokolova a jeho orgánů, jak vyplývá zejména z ust. § 39 odst. 1, § 85 a § 102 odst. 3 obecního zřízení. Městský úřad Sokolov tudíž není ve výše uvedené věci pasivně věcně legitimován.

7. Žalovaný dále sdělil, že dne 29. 3. 2021, tj. po podání žaloby, obdržel rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 9. 2. 2021, č. j. KK/153/LP/20-6, kterým byla potvrzena výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Povinný subjekt je tedy nyní připraven postupovat tak, jak mu ukládá informační zákon. Zejména tedy vyčká, zda žalobce zaplatí úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací v 60denní lhůtě podle § 17 odst. 5 informačního zákona. Pokud ano, povinný subjekt žalobci požadované informace řádně poskytne. V případě marného uplynutí uvedené lhůty povinný subjekt žádost o poskytnutí informací odloží. Žalovaný tedy uzavřel, že dle jeho názoru v důsledku výše citovaného rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje odpadl důvod řízení o žalobě.
8. K žalobním tvrzením pak žalovaný uvedl, že po celou dobu postupoval přesně tak, jak mu ukládá informační zákon. Po obdržení žádosti žalobce o poskytnutí informací tyto informace vyhledal a zjistil, že šlo o mimořádně rozsáhlé vyhledání ve smyslu § 17 odst. 1 informačního zákona. Ve lhůtě podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona proto žalovaný žalobci oznámil svůj požadavek na úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání požadovaných informací a tento požadavek v oznámení řádně odůvodnil. Výši úhrady žalovaný určil podle sazebníku úhrad za poskytování informací, schváleného Radou města Sokolova usnesením ze dne 18. 7. 2017, č. 457/14RM/2017. Poté, co žalovaný obdržel od žalobce stížnost týkající se požadavku na úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, ve lhůtě podle § 16a odst. 5 informačního zákona ji spolu se spisovým materiálem předložil Krajskému úřadu Karlovarského kraje jakožto nadřízenému orgánu. Do jeho rozhodnutí mohl povinný subjekt s dalším postupem v řízení o žádosti žalobce toliko vyčkávat.
9. Žalovaný se neztotožnil se závěrem učiněným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012 – 14, z něhož vychází argumentace žalobce, závěry považuje za sporné a neaplikovatelné v praxi, neměl-li by ovšem postupovat v rozporu se zákonem. Jelikož je žalovaný přesvědčen, že úhradu po žalobci požaduje oprávněně a řádně, když zejména vyhledání požadovaných informací lze bezesporu považovat za mimořádně rozsáhlé, požadavek na zaplacení úhrady žalobci řádně oznámil a v oznámení uvedl všechny náležitosti podle § 17 odst. 3 informačního zákona, nevidí rozumný důvod, proč by měl žalobci poskytovat informace bez předchozího zaplacení úhrady. A ani odložení žádosti o poskytnutí informací nelze podle přesvědčení žalovaného (prozatím) uplatnit, neboť podmínkou takového postupu je marné uplynutí 60denní lhůty podle § 17 odst. 6 informačního zákona. Ta ale nemůže uplynout před rozhodnutím nadřízeného orgánu o stížnosti žalobce. Žalovaný má (měl) tedy do doby rozhodnutí nadřízeného orgánu o stížnosti svázané ruce.
10. Závěrem žalovaný sdělil, že pokud přes výše uvedené soud žalobě vyhová, uvítal by, kdyby mu soud v rámci odůvodnění rozsudku poskytl návod, jak by měl při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací postupovat, resp. jak žádost žalobce o poskytnutí informací vyřídit, neboť výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu řešení nastalé

situace nenabízí a stejně tak jej nenabízí ani informační zákon.

IV.

Jednání před soudem

11. Protože žalobce nesouhlasil s rozhodnutím soudu bez jednání, soud konal dne 29. 6. 2021 jednání. Žalobce se ovšem krátce před jednáním z účasti na jednání omluvil. Žalovaný se k jednání nedostavil, když dne 17. 6. 2021 soudu písemně sdělil, že dne 14. 6. 2021 bylo řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informací týkajících se nakládání s obecním majetkem v roce 2020 odloženo usnesením č. j. MUSO/59141/2021/OSM/ROKL, přičemž uvedené usnesení soudu doložil.

V.

Posouzení věci soudem

12. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
13. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
14. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*
15. Podle § 17 odst. 1 informačního zákona *povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*
16. Podle § 17 odst. 3 informačního zákona *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.*
17. Podle § 17 odst. 5 informačního zákona *poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.*
18. Podle § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona *stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen „stížnost“) může podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.*
19. Žaloba není důvodná.
20. Ze správního spisu je patrné, že dne 19. 12. 2020 podal žalobce žádost o tyto informace podle informačního zákona:
„1) Seznam převodů obecního majetku v roce 2020 [minimálně prosím o poskytnutí těchto

informací: předmět převodu (např. auto značky Škoda, RZ XXX), druh převodu (prodej, darování, směna, pronájem, výpůjčka), doba trvání převodu, cena převodu, identita druhé smluvní strany].

2) Byly informace o záměru provést tyto převody obecního majetku v roce 2020 předem zveřejněny na internetové i normální úřední desce obce? Pokud ano, prosím o poskytnutí důkazu o tomto zveřejnění. Dále prosím o poskytnutí URL adresy, pokud je tento záměr nadále zveřejněn online na internetové úřední desce.

3) Rozhodlo o těchto záměrech převodu obecního majetku v roce 2020 zastupitelstvo nebo rada obce? Pokud ano, prosím o poskytnutí takových usnesení.

4) Jak byla stanovena tržní cena převodů obecního majetku v roce 2020? Poskytněte mi prosím informace o konkrétním podkladu o stanovení tržní ceny každého jednoho převodu obecního majetku v roce 2020.“

21. Dále pak ze správního spisu vyplynulo, že Městský úřad Sokolov pod č. j. MUSO/122390/US/JABE podle § 17 odst. 3 informačního zákona oznámil žalobci, že mu za vyhledání jím požadovaných informací účtuje úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací ve výši 720 Kč. Toto oznámení je datováno dne 4. 1. 2021 a téhož dne bylo žalobci doručeno. Proti výši nákladů za poskytnutí informace podal žalobce dne 8. 1. 2021 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona. Dne 15. 1. 2021 byla žalobcova stížnost proti výši nákladů za poskytnutí informace postoupena Krajskému úřadu Karlovarského kraje. Rozhodnutím ze dne 9. 2. 2021, č. j. KK/153/LP/21-6, Krajský úřad Karlovarského kraje potvrdil postup města Sokolov, v rámci kterého byla oznámením o výši úhrady za poskytnutí informací ze dne 4. 1. 2021, č. j. MUSO/122390/US/JABE vyčíslena úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledání žalobcem požadovaných informací ve výši 720 Kč. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 3. 2021.
22. S ohledem na námitku žalovaného se soud nejprve zabýval zodpovězením otázky, zda žalobcem označený žalovaný byl nadán pasivní žalobní legitimací v projednávané věci. Nejvyšší správní soud k pasivní legitimaci žalovaného uvedl v obecné rovině, že správní orgán je definován obecně v § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a to jako 1) orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, 2) pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob a 3) v oblasti veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 197/2016 - 25). K prvnímu znaku definice pak soud uvádí, že podle § 5 odst. 1 věty druhé zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obecní zřízení“), město je samostatně spravováno zastupitelstvem města; dalšími orgány města jsou rada města, starosta, městský úřad a zvláštní orgány města.
23. Soud má za to, že v projednávané věci žalobcem označený žalovaný uvedené definiční znaky naplňuje. V projednávané věci na žádost o poskytnutí informace reagoval, resp. oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací zaslal právě Městský úřad Sokolov, neboť na oznámení je uveden podpis pověřeného vedoucí odboru správy majetku Městského úřadu Sokolov a i v poučení je uvedeno, že v případě nesouhlasu s vyčíslenou výší úhrady může být podána stížnost podle § 16a písm. d) informačního zákona, a to u Městského úřadu Sokolov. Městský úřad je nepochybně orgánem územního samosprávného celku, a proto je nutno považovat jej za správní orgán. Z toho vyplývá, že pojmově nelze vyloučit podání žaloby ve správním soudnictví proti městskému úřadu, byť jde o informace, které věcně spadají do působnosti jiného orgánu obce. Podstatné pro posouzení věci je, kdo v řízení o

žádosti o poskytnutí informací za obec činil úkony směřující k vyřízení žádosti. Pro splnění podmínek přípustnosti žaloby a správné určení pasivně legitimovaného přitomení rozhodné, zda se požadované informace týkaly výkonu samostatné nebo přenesené působnosti; obojí působnost zákon podřazuje pod pojem veřejné správy. Z toho důvodu soud neshledal důvodnou námitku žalovaného, že byl nesprávně označen jako pasivně legitimovaný.

24. Jak bylo uvedeno výše, podle § 17 odst. 5 informačního zákona poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. K tomu soud uvádí, že oznámení o výši úhrady bylo žalobci doručeno dne 4. 1. 2021. V něm byl žalobce poučen o tom, že informace mu budou zaslány po zaplacení úhrady s tím, že jestliže požadovanou částku ve lhůtě do 60 dnů ode dne doručení tohoto oznámení nezaplatí, bude jeho žádost o informace v souladu s § 17 odst. 5 informačního zákona odložena. Žalobce proti sdělené výši úhrady podal stížnost. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta k jejímu zaplacení neběžela. Informační zákon neobsahuje pravidlo, že po vyřízení stížnosti počíná lhůta běžet znovu (srov. např. § 111 odst. 1 o. s. ř.). Lze tak dojít k závěru, že po dobu vyřizování stížnosti se lhůta k zaplacení úhrady toliko staví. Po právní moci rozhodnutí o stížnosti tudíž neběží celá lhůta znovu, nýbrž doběhne pouze ta její část, která neuplynula před podáním stížnosti.
25. Od oznámení požadované výše úhrady do podání stížnosti proti její výši uplynuly čtyři dny (4. 1. až 8. 1. 2021). Po nabytí právní moci rozhodnutí o stížnosti (26. 3. 2021), měl tedy žalobce k dispozici 56 dnů k jejímu zaplacení. Poskytnutí informací je totiž podmíněno zaplacením požadované úhrady. Žalobci uplynula lhůta k zaplacení v pátek 21. 5. 2021. Jelikož žalobce nezaplatil požadovanou úhradu, byl povinný subjekt oprávněn a současně povinen dle § 17 odst. 5 věty druhé informačního zákona žádost o informace odložit.
26. Dne 17. 6. 2021 zaslal žalovaný soudu sdělení, ve kterém soud informoval, že usnesením ze dne 14. 6. 2021, č. j. MUSO/59141/2021/OSM/ROKL, řízení o žádosti žalobce odložil, neboť ten ve lhůtě úhradu za poskytnutí informací nezaplatil. Stejnopis usnesení o odložení řízení zaslal žalovaný žalobci. Soud následně dne 18. 6. 2021 zaslal žalobci na vědomí sdělení žalovaného o odložení řízení na vědomí. Předmětné sdělení pak soud provedl k důkazu na jednání konaném dne 29. 6. 2021.
27. Lze tudíž uzavřít, že ke dni rozhodnutí soudu bylo o žádosti žalobce již rozhodnuto, a tudíž žalovaný správní orgán není ve věci žádosti žalobce o informace ze dne 19. 12. 2020 nečinný. Soud proto shledal žalobu nedůvodnou.

VI.

Rozhodnutí soudu

28. Jelikož na základě výše uvedené argumentace nebyla žaloba shledána důvodnou, soud ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

VII.

Náklady řízení

29. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. června 2021

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu